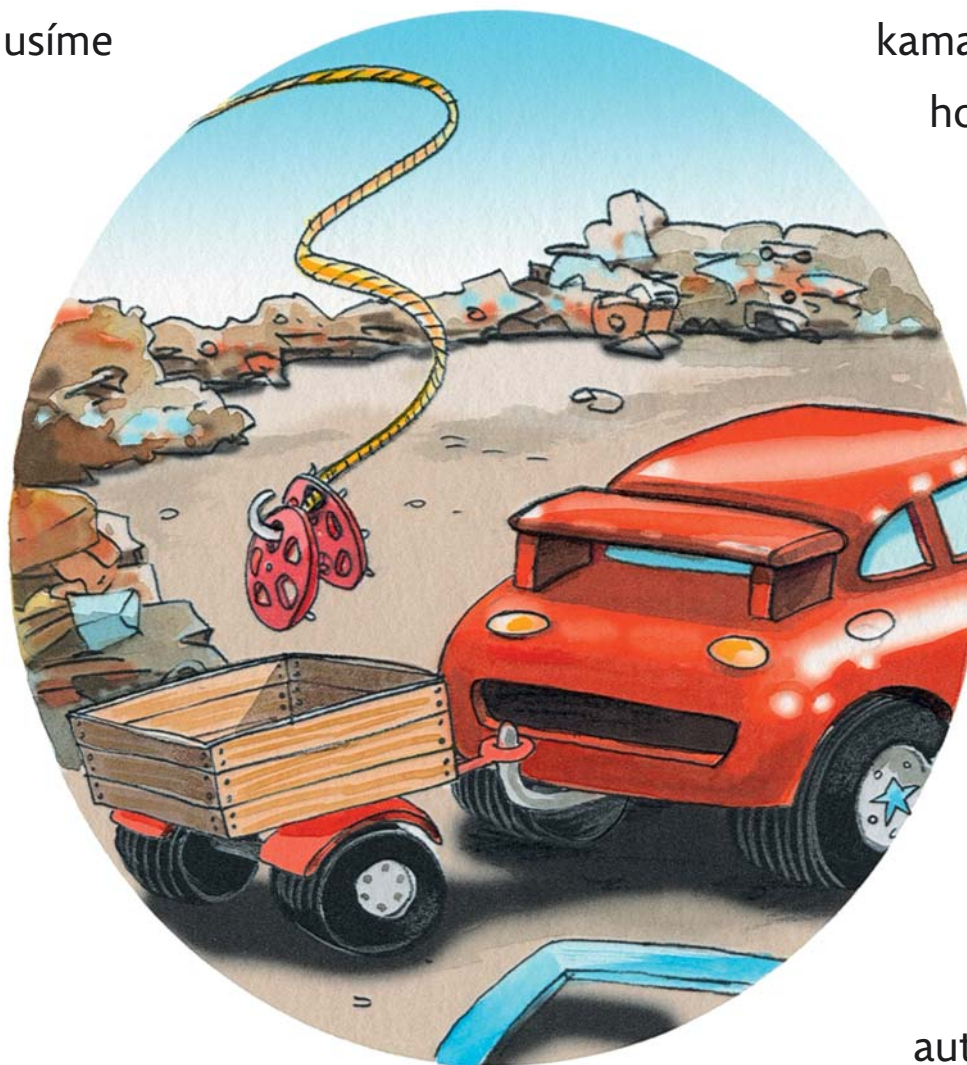

„Ten si vezmu!“ raduje se Speedy.

„Prima nápad. Aspoň nemusíme naložit všechno do kufru. Máma se vždycky zlobí, když si ušpiním koberečky,“ míní Maxi.

Speedy přikývne a připraví si kouli, zajede až k vozíku a připevní si ho k sobě. „Tak, a můžeme nakládat!“ zvolá.

Maxi už otevřel víko kufru a pomocí tažného lana ulovil dvě červené poklice na kola. Teď je spouští do Speedyho vozíku.

„My jsme vážně skvělý tým, kamaráde!“ Speedy je rád, že ho Maxi přemluvil, aby se na vrakoviště vydal. Není to tady vůbec tak hrozné. Poklice na kola jsou navíc jako nové a hned za nimi leží krásné modré dveře. Maxi je chce právě naložit na vozík, když se v tom ozve podivný zvuk. A za chvíli znovu: „KRRRR!“ A zase: „KRRRRMMM!“ „Co to bylo?“ Závodní autíčko začne samým zděšením couvat.